

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/202/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623200408
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1623200408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa matky: B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. F. XXX, právne zast: JUDr. Marta Vícenová, advokátka, so sídlom Malacky, Záhorácka č. 5478/15B, a otca: E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. F. XXX, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 19. septembra 2023, č.k. 8P/36/2023-49, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletú A. zo sumy 160 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne počnúc 01.09.2022, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, zročné výživné za obdobie od 01.09.2022 do 19.09.2023 vo výške 520 Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, vo zvyšku súd návrh matky zamietol, týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 8P/210/2018-91 zo dňa 11.06.2020 v časti výroku o výživnom pre maloletú A. a zároveň o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), vecne tým, že návrh matky posúdil ako dôvodný.

3. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že matka sa domáhala zvýšenia výživného pre maloletú na sumu 250 Eur mesačne od 01.09.2022 majúc za to, že suma 160 Eur určená naposledy súdnym rozhodnutím zo dňa 11.06.2020 už nezodpovedá zmeneným pomerom, keďže maloletej vzrástli náklady na výživu v súvislosti s nástupom do základnej školy, zdravotnou starostlivosťou ako aj ošatením, pričom otec nad rámec súdom určeného výživného na maloletú prispieva minimálne. Otec vo vyjadrení k návrhu považoval naposledy určené výživné za postačujúce, bol iba ochotný prispievať na tvorbu úspor pre maloletú sumou 20 Eur mesačne, preto navrhol zvýšenie výživného na 180 Eur.

4. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rodičia maloletej nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 8P/210/2018 -91 zo dňa 11.06.2020 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky a

otec bol zviazaný povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 160 Eur mesačne počnúc 01.06.2020, zároveň bolo upravené stretávanie sa otca s maloletou. V čase tohto rozhodnutia mala maloletá A. takmer 4 roky a navštevovala materskú školu, matka bola zamestnaná vo D. G., C.. s mesačným príjmom v priemere 1200 Eur netto, zároveň poberala prídavok na deti. Otec maloletej A. bol slobodný, žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou v rodinnom dome v jej vlastníctve, bol zamestnaný ako montážnik vo firme H. I. s príjmom 800 Eur mesačne netto. V súčasnosti matka žije vo vlastnom dvojizbovom byte spolu s maloletou A. a plnoletou J. C., dcérou z prvého manželstva, ku ktorej má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a ktorá je študentkou 6. ročníka konzervatória a zároveň 1. ročníka VŠMU v Bratislave. Matka pracuje v XXX.G., C., s mesačným čistým príjmom cca 1400 - 2100 Eur netto (marec 2022 - august 2023), poberá daňový bonus na dieťa vo výške 190 Eur mesačne a prídavok na obe deti. Otec maloletej žije v podnájme, v jednoizbovom byte vo vlastníctve jeho sestry, naďalej je zamestnaný v spoločnosti H. I. s mesačným príjmom cca 1000 Eur netto. S maloletou A. sa stretáva každý pracovný deň po škole, kedy ju vyzdvihuje zo školského klubu, a to do cca 17-18 hod., kedy si ju vyzdvihne matka a aj každý druhý víkend od piatku do nedele. Okrem výživného 160 Eur prispieva maloletej aj navyše a to na oblečenie, školské pomôcky, výlety. Maloletá A. je od 01.09.2022 žiačkou Základnej školy D. E., v súčasnosti je v 2. ročníku, stravuje sa v škole, navštevuje školský klub a družinu, krúžok Zumbly a výtvarný krúžok, na oba platí poplatky po 3 Eur týždenne. Maloletá má zdravotné ťažkosti a to intoleranciu na histamín, laktózu a lepok, k čomu musí byť prispôbená strava, navštevuje liečiteľa, ktorému platí vrátane liekov cca 120 Eur za 3 mesiace, pre nedoliehavosť chlopni je pravidelne sledovaná v kardiologickej ambulancii.

5. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, nakoľko od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov jednak na strane maloletej a zároveň sa čiastočne zmenili pomery aj u oboch rodičov. U maloletej A. sa pomery zmenili nástupom na základnú školu od 01.09.2022, v dôsledku čoho jej vzrástli náklady na školské potreby, popri tom navštevuje školský klub a platené krúžky, trpí početnými intoleranciami, čo vyžaduje zvýšené nároky na jej stravu, ako aj na poskytovanú zdravotnú starostlivosť a liečbu, zároveň je sledovaná v kardiologickej ambulancii. Výživné 160 Eur už v súčasnosti - a to nielen s poukazom na vek a vývoj maloletého dieťaťa, jej aktivity a zdravotný stav, ale aj na vývoj a rast životných nákladov v spoločnosti vôbec, už nepokrýva potreby maloletej A. v takej miere, ako by malo. Zmena pomerov nastala i u matky, ktorá sa o maloletú A. naďalej osobne stará a ktorá v čase poslednej úpravy výživného dosahovala mesačný príjem v priemere 1200 Eur netto, v súčasnosti je jej príjem v rozmedzí od cca 1400 - 2100 Eur netto, poberá daňový bonus na dieťa vo výške 190 Eur mesačne a prídavok na dieťa na obe deti, pričom má naďalej vyživovaciu povinnosť aj k plnoletej J., ktorá je študentkou vysokej školy, v dôsledku čoho matke vzrástli náklady na jej výživu. Čiastočná zmena pomerov nastala aj u otca, ktorý v čase poslednej úpravy výživného žil v spoločnej domácnosti v rodinnom dome vo vlastníctve matky, v súčasnosti žije v jednoizbovom byte vo vlastníctve sestry, naďalej je slobodný a pracuje u rovnakého zamestnávateľa s čistým mesačným príjmom 1000 Eur. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej, zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o dieťa a vzal do úvahy, že matka na rozdiel od otca má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Vyhodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich vzájomných súvislostiach súd konštatoval, že nárok maloletej A. na zvýšenie výživného mal dostatočne preukázaný, keď je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností najmä na strane maloletej A., ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pričom zmenu nepredstavuje u maloletej iba jej nástup na prvý stupeň základnej školy, ale aj jej aktivity, zvýšená zdravotná starostlivosť, a najmä celková vývojová zmena maloletého dieťaťa, ktorého potreby vrátane nákladov na jej ošatenie, stravu a hygienu sa v súvislosti s vyšším vekom zvýšili. Preto návrhu matky vyhovel avšak len v časti, vo zvyšku súd návrh matky zamietol, zohľadniac starostlivosť otca o maloletú každý pracovný deň a každý druhý víkend od piatka do nedele a výživné zvýšil na sumu 200 Eur mesačne počnúc 01.09.2022. Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného súd stanovil aj výšku zročného výživného 520 Eur ako rozdiel medzi pôvodne určeným výživným dňa 11.06.2020 a zvýšeným výživným, t. j. 40 Eur za obdobie od 01.09.2022, t. j. za 13 mesiacov a uložil otcovi uhradiť dlh s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2, 3 CSP do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, keďže otec o možnosť splácania zročného výživného v splátkach nepožiadaval, toto nenavrhol ani matka a ani súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie splátok. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej majúcej za to, že rozhodnutie je nezákonné z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na to, že jeho pravidelné mesačné výdavky sú cca 800 Eur a preto výživné stanovené vo výške 200 Eur presahuje jeho možnosti. Spláca úver vo výške 386 Eur, nájomné 170 Eur, výživné 160 Eur, mobil 30 Eur, pohonné hmoty 60 Eur, takže z platu mu zostáva 300 Eur na vyžitie, čo je zhruba 10 Eur denne. Takisto nesúhlasí ani s doplatením sumy 520 Eur, nakoľko všetky školské potreby maloletej zabezpečil on. Matka dostala príspevok od štátu vo výške 100 Eur, poberá rodinné prídavky na dieťa a takisto daňový bonus. Otec uviedol, že by súhlasil so sumou výživného 180 Eur. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. Matka ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8P/36/2023 bolo zvýšenie výživného na maloletú A. na návrh matky, ktorá sa domáhala sumy 250 Eur mesačne. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd jej návrhu čiastočne vyhovel, výživné zvýšil od 01.09.2022 na sumu 200 Eur a uložil otcovi zaplatiť aj zročné výživné vo výške 520 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach naň odkazuje s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, pričom ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a vzhľadom na odvolacie námietky dopĺňa iba nasledovné:

11. Podstatou odvolacej argumentácie otca je nesprávne právne posúdenie zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, v dôsledku čoho závery súdu odvolateľ považuje za nesprávne. Podľa neho zvýšenie výživného nie je namieste, tvrdí, že jeho aktuálne majetkové pomery mu nedovoľujú platiť sumu 200 Eur s poukazom na jeho pravidelné mesačné výdavky vo výške cca 800 Eur (úver 386 Eur, nájomné 170 Eur, mobil 30 Eur, pohonné hmoty 60 Eur, výživné 160 Eur), po odpočítaní ktorých mu zostáva cca 300 Eur, čo je 10 Eur na deň. Odvolací súd však považoval odvolanie za nedôvodné.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletých možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

13. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerane majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

14. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením § 121 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom

životných nákladov. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi a následne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so štúdiom, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne.

15. Súd prvej inštancie vyššie uvedené rešpektoval a správne sa zameril na zistenie, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane výživou odkázaného maloletého dieťaťa a povinných rodičov od ostatnej úpravy rodičovských práv a povinností vykonanej rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 8P/210/2018-91 zo dňa 11.06.2020 a preskúmal pomery na strane účastníkov v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom porovnávajúc ich s aktuálnymi pomermi. Porovnaním a vyhodnotením okolností rozhodujúcich pre určenie výšky výživného v čase posledného rozhodovania súdu a v čase vydania napadnutého rozsudku zhodne so súdom prvej inštancie dospel aj odvolací súd k záveru, že návrh matky dieťaťa na zvýšenie výživného bol čiastočne dôvodný, pričom výživné v sume 200 Eur zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca a zároveň je primerané aj odôvodneným potrebám maloletej A..

16. V predmetnom konaní bolo preukázané, že nastala podstatná zmena pomerov na strane účastníkov konania, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Od posledného rozhodnutia o výživnom vydaného v júni 2020 maloletá podrástla a v septembri 2022 nastúpila do prvého ročníka základnej školy (zatiaľ čo v čase posledného rozhodovania súdu navštevovala materskú školu), ktorá skutočnosť samotná je v rozhodovacej praxi všeobecných súdov SR považovaná za takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá v zásade odôvodňuje zvýšenie výživného (ak to možnosti a schopnosti rodiča dovoľujú), keďže nepochybne s tým súvisí nárast nákladov na výživu maloletého dieťaťa, pričom v prejednávanej veci maloletá má zvýšené výdavky aj v súvislosti s finančne náročnejším stravovaním z dôvodu viacerých potravinových intolerancií a navštevuje tiež platené voľnočasové aktivity. Zároveň sa zmenili podstatným spôsobom aj pomery na strane otca, ktorý síce pracuje u toho istého zamestnávateľa, avšak dosahuje príjem o cca 200 Eur vyšší, ktorý mu umožňuje platiť na výživu maloletej dcéry vyššie výživné než doposiaľ. Je pravda, že tiež matke sa príjem podstatne zvýšil oproti príjmu dosahovanému v čase posledného rozhodovania súdu, táto však zároveň musí uspokojovať zvýšené výdavky aj ďalšieho študujúceho dieťaťa, keďže na rozdiel od otca má matka až dve vyživovacie povinnosti, medzi ktoré musí svoj príspevok na výživu deliť. Skutočnosť, že súd nevyhovел návrhu matky v celom rozsahu ale iba čiastočne, reflektuje zistenia súdu ohľadom zárobkových schopností a majetkových pomerov oboch rodičov, zohľadňuje fakt, že matka dosahuje vyššie príjmy než otec a zároveň prihliada i na značný podiel otca na osobnej starostlivosti o maloletú. Pokiaľ otec argumentuje tým, že má vysoké náklady, odvolací súd pripomína, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča. Navyše vychádzajúc z výdavkov, uvádzaných otcom je zrejme, že i po zaplatení všetkých nákladov vrátane súdom určeného výživného nebude jeho existencia nijako ohrozená.

17. Takto určené výživné zodpovedá zároveň ustálenej rozhodovacej praxi tunajšieho krajského súdu, v zmysle ktorej výživné sa stanovuje v rozsahu od 20% do 30% z priemerného čistého mesačného príjmu povinného na všetky výživou odkázané osoby s prihliadnutím na osobitosti každého prípadu, čo v danom prípade predstavuje u otca pri jeho príjme cca 1000 Eur rozmedzie od 200 do 300 Eur na všetky vyživovacie povinnosti, v tomto prípade iba na maloletú A., keďže otec iné vyživovacie povinnosti nemá. I z uvedeného je teda zrejme, že určené výživné vo výške 200 Eur treba považovať za primerané a zohľadňujúce zároveň aj osobitosti tohto konkrétneho prípadu, a to okrem veku dieťaťa najmä denný podiel otca na osobnej starostlivosti o dieťa a tiež skutočnosť, že otec dieťaťu poskytuje nad rámec výživného aj viaceré vecné plnenia. Na zdôraznenie správnosti súdom určenej výšky výživného sa žiada napokon poznamenať, že i keď právne predpisy SR neurčujú tabuľkovú úpravu výživného a určenie výživného je v zmysle zákona nutné posudzovať individuálne s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, žiada sa dať do pozornosti Metodiku pre výpočet výživného zverejnenú Ministerstvom spravodlivosti SR, ktorá je síce materiálom odporúčacieho charakteru, jeho zámerom je však práve zjednocovanie procesných postupov a rozhodovacej praxe súdov v rodinnoprávnej agende, pričom z tejto metodiky

vyplýva, že v prípade existencie jednej vyživovacej povinnosti k dieťaťu vo veku maloletej A. predstavuje primerané výživné cca 20% z priemerného čistého mesačného príjmu povinného rodiča, čo v danej veci potom pri čistom príjme otca 1000 Eur zodpovedá práve sume určenej súdom.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je preto suma výživného 200 Eur aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajúca kritériám zakotveným Zákonom o rodine, pričom odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažoval za spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil tak v časti bežného výživného ako aj v časti zročného výživného (ohľadom ktorého otec neuviedol žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, s ktorou by bolo potrebné sa osobitne vysporiadať) spolu s vecne správnym výrokom o náhrade trov prvoinštančného konania. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 CSP o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.